

Wprowadzenie w Lectio Divina Hbr 12,1-14

Prowadzący: wezwijmy Ducha św.: „Przybądź Duchu Święty.....

- weźmy do ręki Pismo św..
- Słuchając jak w Kościele śledźmy tekst, aby usłyszeć, co chce nam dzisiaj Jezus powiedzieć.

1. Czytanie

¹I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo świadków, odłożywszy wszelki ciężar, [a przede wszystkim] grzech, który nas łatwo zwodzi, winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam zawodach. ²Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż, nie bacząc na [jego] hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Boga. ³Zastanawiajcie się więc nad Tym, który ze strony grzeszników taką wielką wycierpiał wrogość przeciw sobie, abyście nie ustawali, złamani na duchu. ⁴Jeszcze nie opieraliście się aż do przelewu krwi, walcząc przeciw grzechowi, ⁵ a zapomnieliście o upomnieniu, z jakim się zwraca do was, jako do synów: Synu mój, nie lekceważ karania Pana, nie upadaj na duchu, gdy On cię doświadcza. ⁶Bo kogo miłuje Pan, tego karze, chłoszcze zaś każdego, którego za syna przyjmuje. ⁷Trwajcież w karności! Bóg obchodzi się z wami jak z dziećmi. Jakież to bowiem syn, którego by ojciec nie karcil? ⁸Jeśli jesteście bez karania, którego uczestnikami stali się wszyscy, nie jesteście synami, ale dziećmi nieprawymi. ⁹Zresztą, jeśliśmy cenili i szanowali ojców naszych według ciała, mimo że nas karcili, czyż nie bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć będziemy? ¹⁰Tamci karcili nas według swej woli na czas znikomych dni. Ten zaś czyni to dla naszego dobra, aby nas uczynić uczestnikami swojej świętości. ¹¹Wszelkie karcenie na razie nie wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon sprawiedliwości. ¹²Dlatego wyprostujcie opadłe ręce i osłabłe

kolana! ¹³Proste czyńcie ślady nogami, aby kto chromy nie zbłądził, ale był raczej uzdrowiony. ¹⁴Starajcie się o pokój ze wszystkimi i o uświęcenie, bez którego nikt nie zobaczy Pana.

Prowadzący:

- odszukajmy Słowo, zdanie, werset, przez który Jezus do nas przemówił.
- **Uwaga. Uczestnikom dajemy dłuższy czas na odszukanie „Słowa” lub wersetu.**

WPROWADZENIE W KONTEMPLACJĘ

W Wprowadzeniu do Lectio Divina na każdy dzień roku. Czas Adwentu, czytamy: „Nie powinieneś obawiać się tego etapu *Lectio Divina*. Jeżeli w sposób właściwy i należyty przebyłeś jego wcześniejsze fazy, to sam Pan wprowadzi ciebie w kolejny etap. Kontemplacja nie jest żadnego rodzaju technika, czy też jakimś dodatkiem, a więc czymś co pochodzi z zewnątrz, ale raczej jest to Dar Ducha świętego, który wypływa z samego doświadczenia właściwie przeprowadzonej *lectio*. Innymi słowy: kontemplacja to pasywny stan zażyłości, w którym moment działania spoczywa w rękach Boga. Jest to poznanie Boga w oparciu o doświadczenie serca, jak było to w przypadku Ojców Kościoła i mistrzów życia duchowego, na których dziedzictwie oparte są poszczególne etapy kontemplacji.

To sam Bóg wprowadzi ciebie w

kontemplowanie Jego Misteriów: misterium Boga Ojca, misterium Syna i misterium Syna”¹.

Za nami już wprowadzenie w kontemplację Boga Ojca, Syna i Ducha świętego. Omawialiśmy to na poprzednich spotkaniach.

Dalej czytamy: „Kontemplować Słowo Boże znaczy zapomnieć o szczegółach, a wejść w to, co najistotniejsze. W ten sposób, nie rozumem, ale sercem w misterium Boga odnajdziesz twoje własne życie i twoje misterium, bazując na dialogu, który jest prostotą, adorowaniem, poznawaniem i doświadczaniem Ojca kochającego ciebie jak syna. Odczujesz potrzebę patrzenia tylko na Jezusa, tylko w Nim szukania odpoczynku, otwarcia na Jego miłość do ciebie, przyjmowania Królestwa Bożego z przekonaniem bycia we wspólnocie życia i jedności z Panem”².

Pragnę mocno zaznaczyć, że w czasie kontemplacji nie kontemplujemy siebie. „Odnalezienie własnego życia i twojego misterium” miało miejsce podczas

¹ Zevini G., Cabra P.G, *Lectio Divina na każdy dzień roku. Czas Adwentu*. Warszawa 2007, s. 12-13

² dz. cyt., s. 13

Rozważania i Konfrontacji.

Prowadzący:

- Odszukajmy teraz jeszcze raz werset, Słowo na dziś i przejdźmy do jego Lectio Divina (30 minut).

LECTIO DIVINA NA KAŻDY DZIEŃ

Prowadzący:

- Każdego dnia o stałej porze, znajdź minimum 15 minut na Lectio Divina.
- Werset MODLITWY powtarzajmy w ciągu dnia i przed snem, aż do następnej Lectio Divina

C- Czytanie; G- Gromadzenie; R- Rozważanie; K- Konfrontacja; M- Modlitwa; K-placja- Kontemplacja

PIĄTEK

C ¹I my zatem mając dokoła siebie takie mnóstwo świadków, odłożywszy wszelki ciężar, [a przede wszystkim] grzech, który nas łatwo zwodzi, winniśmy wytrwale biec w wyznaczonych nam zawodach. ²Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż, nie bacząc na [jego] hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Boga.

G w.1 Rdz 4,7 Przecież gdybyś postępował dobrze, miałbyś twarz pogodną; jeżeli zaś nie będziesz dobrze postępował, grzech leży u wrót i czyha na ciebie, a przecież ty masz nad nim panować».

Ga 5,7 Biegliście tak wspaniale! Kto przeszkodził wam trwać przy prawdzie?

R w .1 Rozważ rolę świadków w rozwijaniu twojej wiary.

K w. 1 Czy świadkowie wiary, umacniają twoją wiarę?

M w.1 Ojcze, dziękuję za świadków wiary dookoła mnie
(powtarzaj słowa modlitwy do następnej Lectio Divina)

K-placja w 1 Kontemplujmy Boga, który stawia na naszej drodze świadków wiary.

G w.2 Hbr 2,10

Mt 4,3-11 Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: «Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem». ⁴Lecz On mu odparł: «Napisane jest: Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych»...

J 6,15 Gdy więc Jezus poznał, że mieli przyjść i porwać Go, aby Go obwołać królem, sam usunął się znów na górę.

2 Kor 8,9 Znacie przecież łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, który będąc bogaty, dla was stał się ubogim, aby was ubóstwem swoim ubogacić

Flp 2,6-8 On, istniejąc w postaci* Bożej, nie skorzystał ze sposobności*, aby na równi* być z Bogiem, ⁷ lecz ogołocił* samego siebie, przyjąwszy postać sługi*, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, ⁸ uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej*.

Ps 110,1

Dz 2,33 Wyniesiony na prawicę Boga, otrzymał od Ojca obietnicę Ducha Świętego i zesłał Go,

R w.2 Rozważ przewodnictwo Jezusa w twojej wierze i jej udoskonalanie.

K w.2 Czy Jezus jest przewodnikiem twojej wiary?

M w.2 Jezu chcę wpatrywać się w Ciebie.

K-placja w.2 Kontemplujmy Jezusa przewodnika wiary.

SOBOTA

C ³Zastanawiajcie się więc nad Tym, który ze strony grzeszników taką wielką wycierpiał wrogość przeciw sobie, abyście nie ustawali, złamani na duchu. ⁴Jeszcze nie opieraliście się aż do przelewu krwi, walcząc

przeciw grzechowi, ⁵ a zapomnieliście o upomnieniu, z jakim się zwraca do was, jako do synów: Synu mój, nie lekceważ karania Pana, nie upadaj na duchu, gdy On cię doświadcza.

G w.3 Łk 2,34 Symeon zaś błogosławił Ich i rzekł do Maryi, Matki Jego: «Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu, i na znak, któremu sprzeciwiać się będą*.

R w.3 Rozważ jak wielką wrogość wycierpiał Jezus.

K w.3 Czy doświadczasz wrogości ze względu na Jezusa?

M w.3 Jezu nie daj mi ustać w wierze.

K-placja w.3 Kontemplujmy Jezusa doświadczającego wrogości żołnierzy

G w.4 Hbr 10,32

R w.4 Rozważ co to znaczy opierać się aż do krwi przed odstępstwem od wiary.

M w.4 Jezu daj mi się opierać aż do krwi walcząc przeciw grzechowi.

K-placja w.4 Kontemplujmy Jezusa, który poci się krwawym potem.

G w.5 Prz 3,11-12 Upomnieniem Pańskim nie gardź, mój synu, nie odrzucaj ze wstrętem strofowań*. ¹²Bowiem karci Pan, kogo miłuje, jak ojciec syna, którego lubi.

R w.5 Rozważ rolę napomnień w wierze.

K w.5 Czy przyjmuję napomnienia płynące z Słowa Bożego?

M w.5 Jezu nie daj mi zapomnieć Twoich napomnień.

K-placja w.5 Kontemplujmy Boga napominającego przez proroków.

NIEDZIELA

C ⁶Bo kogo miłuje Pan, tego karze, chłoszcze zaś każdego, którego za syna przyjmuje. ⁷Trwajcież w karności! Bóg obchodzi się z wami jak z dziećmi. Jakież to bowiem syn, którego by ojciec nie karcił? ⁸Jeśli

jesteście bez karania, którego uczestnikami stali się wszyscy, nie jesteście synami, ale dziećmi nieprawymi.

G w. 6 Ap 3,19 Ja wszystkich, których kocham, karzę i ćwiczę.

Bądź więc gorliwy i nawróć się!

R w.6 Rozważ miłość Boga wyrażającą się w karceniu.

K w.6 Czy Bóg ciebie dzisiaj ukarał?

M w.6 Kogo miłuje Bóg, tego karci.

K-placja w.6

G w.7 Pwt 8,5 Uznaj w sercu, że jak wychowuje człowiek swego syna, tak Pan, Bóg twój, wychowuje ciebie.

R w.7 Rozważ pedagogikę Boga względem każdego z nas.

K w.7 Czy akceptujesz pedagogikę Boga?

M w.7 Ojczy, dziękuję, że obchodzisz się ze mną jak z dzieckiem.

K-placja w.7 Kontemplujmy Boga Ojca, obchodzącego się z nami jak z dziećmi

R w.8 Rozważ co sprawia, że jesteś synem.

K w.8 Czy Bóg jest dla ciebie Ojcem?

M w.8 Ojczy dziękuję, że jestem Twoim synem.

K-placja w.8 Kontemplujmy Boga jako swojego Ojca.

PONIEDZIAŁEK

C ⁹Zresztą, jeśliśmy cenili i szanowali ojców naszych według ciała, mimo że nas karcili, czyż nie bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć będziemy? ¹⁰Tamci karcili nas według swej woli na czas znikomych dni. Ten zaś czyni to dla naszego dobra, aby nas uczynić uczestnikami swojej świętości.

G w.9 Lb 16,22 Wtedy oni padli na twarz i błagali: «O Boże, Boże, od którego zależy życie wszystkich istot*: czy chcesz gniewem swym ogarnąć całą społeczność, gdy tylko jeden zgrzeszył?»

Lb 27,16 «O Panie, od którego zależy życie wszystkich istot*,

wyznacz do kierowania społecznością męża,

2 Mch 3,24 Jeszcze razem ze swoją strażą był on obok skarbcza, kiedy Władający duchami i każdą potęgą dokonał wielkiego objawienia, do tego stopnia, że wszyscy, którzy odważyli się tam przyjść, uderzeni mocą Bożą padali bezsilni i strwożeni.

R w.9 Rozważ szacunek do ojców ziemskich i szacunek do Boga Ojca.

K w.9 Czy szanujesz ziemskiego ojca?

M w.9 Ojcze, Ty mnie uczysz szanować ziemskiego Ojca.

K-placja w.9 Kontemplujmy Boga dającego przykazanie: Czcij ojca swego i matkę swoją..

G w.10 Kpł 17,1 Dalej Pan powiedział do Mojżesza:

2 P 1,4 Przez nie zostały nam udzielone drogocenne i największe obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami Boskiej natury*, gdy już wyrwaliście się z zepsucia [wywołanego] żądzą na świecie.

R w.10 Rozważ rolę karcenia w dochodzeniu do świętości

K w.10 Czy karcenie Boga pomaga tobie w osiągnięciu świętości?

K-placja w.10 Kontemplujmy świętość Boga.

WTOREK

C ¹¹Wszelkie karcenie na razie nie wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon sprawiedliwości.

G w.11 2 Kor 7,8-11 A chociaż może i zasmuciłem was moim listem, to nie żałuję tego; nawet zresztą gdybym i żałował, widząc, że list ów napełnił was na pewien czas smutkiem, ⁹to teraz raduję się - nie dlatego, żeście się zasmucili, ale żeście się zasmucili ku nawróceniu. Zasmuciliście się bowiem po Bożemu, tak iż nie ponieśliście przez nas żadnej szkody.¹⁰ Bo

smutek, który jest z Boga, dokonuje nawrócenia ku zbawieniu, którego się [potem] nie żałuje, smutek zaś tego świata sprawia śmierć. ¹¹To bowiem, że zasmuciliście się po Bożemu - jakąż wzbudziło w was gorliwość, obronę, oburzenie, bojaźń, tęsknotę, zapał i potrzebę wymierzenia kary!* We wszystkim okazaliście się bez nagany.

J 16,20 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Wy będziecie płakać i zawodzić, a świat się będzie wesoślił. Wy będziecie się smucić, ale smutek wasz zamieni się w radość.

1P 1,6-7 Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń. ⁷Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa*.

Jk 1,2-4 Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi, ilekroć spadają na was różne doświadczenia*. ³Wiedźcie, że to, co wystawia waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość. ⁴Wytrwałość zaś winna być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali, nienaganni, w niczym nie wykazując braków.

R w.11 Rozważ co to jest błogi plon sprawiedliwości

K w.11 Czy karcenie Boga owocuje u ciebie plonem sprawiedliwości?

M w.11 Ojczy, Twoje karcenie nie wydaje się radosne.

K-placja w.11 Kontemplujmy miłość Boga, który karci.

ŚRODA

C ¹²Dlatego wyprostujcie opadłe ręce i osłabłe kolana!

G w.12 Iz 35,3 Pokrzepcie ręce osłabłe, wzmocnijcie kolana omdlałe!

R w.12 Rozważ rolę karcenia w wyprostowaniu opadłych rąk i osłabłych kolan.

K w.12 Czy dzisiaj twoje ręce opadły?

M w.12 Wyprostujcie opadłe ręce i osłabłe kolana.

K-placja w.12 Kontemplujmy Boga, który umacnia.

CZWARTEK

C ¹³Proste czyńcie ślady nogami, aby kto chromy nie zbłądził, ale był raczej uzdrowiony. ¹⁴Starajcie się o pokój ze wszystkimi i o uświęcenie, bez którego nikt nie zobaczy Pana.

G w.13 Prz 4,26 Uważaj, gdzie krok masz postawić, i wszystkie twe drogi niech będą pewne.

R w.13 Rozważ kroczenie prostą drogą.

K w.13 Czy twoje prostolinijne życie jest drogowskazem dla chromych?

M w.13 Proste czyńcie ślady nogami.

K-placja w.13 Kontemplujmy Boga, którego drogi i ścieżki są proste.

G w.14 Ps 34,15 Odstąp od złego, czyn dobro; szukaj pokoju, idź za nim!

Rz 12,18 Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi!

Mt 5,8-9 Błogosławieni czystego serca, albowiem oni Boga oglądać będą. ⁹Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój, albowiem oni będą nazwani synami Bożymi.

R w.14 Jakie działania trzeba podjąć by zachować pokój z innymi.

K w.14 Czy zachowujesz pokój z innymi?

M w.14 Ojcze, uczyn ze mnie narzędzie Twojego pokoju.

K-placja w.14 Kontemplujmy Boga, który jest Bogiem pokoju.

Zadanie:

- Przeczytaj dostępny komentarz do Hbr 12,15-29

